

РЕШЕНИЕ

№ 387

гр. София, 24.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 16.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **6891** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на Д. Т. Д., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Д., със съдебен адрес: [населено място], [улица] ет.3, офис 303 срещу наложена на 04.07.2022г. принудителна административна мярка ПАМ – принудително задържане с техническо средство тип скоба на паркирано МПС – л.а. марка К. с рег. [рег.номер на МПС], наложена на основание чл.167, ал.2, т.2 от ЗДвП, от Г. К.- служител на „Център за градска мобилност“ ЕАД при СО.
Жалбоподателят в жалбата си, излага подробни съображения за незаконосъобразност на оспорваната ПАМ, тъй като според него улицата, на която е задържан автомобила не попада в зелена зона. Моли съда да отмени оспорвания акт.
Ответникът по делото Г. Г. К., служител на „Център за градска мобилност“ ЕАД при СО, чрез процесуалния си представител адв. Г., оспорва жалбата и моли съда да остави същата без уважение. Претендират се разноси по делото.
Административен съд – София -град, Трето отделение, 7-ми състав, като разгледа приложените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 06.10.2021г., в периода преди 17.25 часа жалбоподателят паркирал автомобила си в [населено място], на обозначена зелена зона, в края на ул. Д. край. На същия ден в 17.25 часа служител на „ЦГМ“ ЕАД – Г. К., на длъжност „контрольор автомобилен транспорт“ установил, че автомобила на жалбоподателят е паркиран в участък, който

попада в „зелена зона“ на [населено място], като за същия не е заплатена дължимата сума за престой в зоната, нито чрез изпратен SMS, нито чрез поставен талон, поради което спрямо автомобила била наложена ПАМ по чл.167, ал.2, т.2 от ЗДвП – принудително задържане на пътното превозно средство.

На автомобила е поставено съобщение № В 2080649 (лист 11 от делото), в което било посочено начина и реда за поставяне на техническо средство тип „скоба“ на МПС, както и е посочена възможността и условията при които МПС може да бъде репатрирано в специализиран паркинг. Съставен е бил протокол за блокирани автомобили от 04.07.2022 г., в който е отразено, че МПС - марка „К.“ с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място] е „заскобен“ в 17.25 часа. При установяване на нарушението и поставянето на скобата са били изготвени цветни снимки, приложени по делото. На същата дата – 04.07.2022г. в 17.30 ч., след заплащане на „глоба“ в размер на 30 лв. от жалбоподателя, екип на „ЦГМ“ ЕАД е свалил „скобата“ от автомобила.

По делото е приета административната преписка в която са приложени Заповед № СОА21-РД95-578/26.11.2021 г. /л. 15-22 от делото/ на кмета на Столична община за въвеждане на територията на СО режим на почасово платено паркиране „Синя зона“ и „Зелена зона“, Заповед № СО18РД- 95-454/03.08.2018 г. /л. 23-26 от делото/ на кмета на СО, с която е одобрен реда и условията за принудително задържане, чрез блокиране на колелото на неправилно паркирано ППС, в зоните за почасово платено паркиране, при използване на техническо средство тип „скоба“. Приложено е Решение № 73 от 17.12.2015г. на Столичния общински съвет за определяне на цените, във връзка с Наредба за организация на движението на територията на Столична община. Приложена е Инstrukция за работа на служителите на длъжност „Контрольор автомобилен транспорт“ и „Контрольор автомобилен транспорт, той и шофьор“, утвърдена от изпълнителния директор на ЦГМ /л.45-56 от делото/, схема на движението и вида на зоната в района на паркираното МПС (лист 74 от делото).

В съдебното заседание е разпитан като свидетел присъстващия на проверката служител на ЦГМ ЕАД – Н. В. В. – „шофьор, той и контрольор“. Същият разказва, че на 04.07.2022г. бил на работа, с колегата си Г. К., като последният извършил справка и установил, че не е заплатена таксата за почасово паркиране. След като установил, че това не е направено, колегата му К., поставил на автомобила техническо средство тип „скоба“.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с направените в жалбата оплаквания, доводите и становищата на страните и като извърши цялостна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт прави следните правни изводи:

Съдът намира, че жалбата е подадена от надлежната страна в законоустановения 14-дневен срок при наличието на правен интерес, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Съгласно чл.167, ал.2, т.2 от ЗДвП служби за контрол, определени от кметовете на общините, използват техническо средство за принудително задържане на пътното превозно средство, за което не е заплатена дължимата цена за паркиране по чл. 99, ал. 3 от с.з. до заплащане на цената и на разходите по прилагане на техническото средство. Според чл. 124 от НОДТСО, оперативната дейност по използването и

прилагането на техническото средство тип "скоба", таксуването на собствениците или упълномощените от тях водачи, както и освобождаването на принудително задържаните ППС, се организира и осъществява от общинското дружество "ЦЕНТЪР ЗА ГРАДСКА МОБИЛНОСТ" ЕАД по ред и при условия, определени със заповед на кмета на Столична община, издадена на основание и в изпълнение на чл. 167 и сл. от ЗДвП. Съгласно Заповед № СО18РД- 95-454/03.08.2018 г., кметът на СО е одобрил „Ред и условия за принудително задържане, чрез блокиране на колелото на неправилно паркирано ППС в зоните за почасово платено паркиране при използване на техническо средство, тип „скоба“. С посочения акт, кметът на СО е определил юридическото лице "ЦГМ" ЕАД, като орган по смисъла на §1, т.1 от АПК, на когото са възложени административните правомощия по налагане на принудителната административна мярка, като е оправомощил служители на „ЦГМ“ ЕАД с властническите правомощия по чл.167, ал.2, т.2 от ЗДвП. Именно поради оправомощаване на служители на общинското предприятие, а не на цялото предприятие, изпълнителният директор на търговското дружество е приел Инструкция за работата на служителите на длъжност "Контрольор автомобилен транспорт " и "Контрольор автомобилен транспорт , той и шофьор " в сектор "Принудително задържане" от отдел "Паркиране" на дирекция "Паркиране и мобилност" по участъците от зоните с режим на почасово платено паркиране - "синя зона" и "зелена зона", в която е регламентирал действията на длъжностните лица, които са оправомощени да налагат принудителната административна мярка. С оглед на изложеното, носител на властническото правомощие да наложи принудителните административни мерки са лицата – служители на „Център за градска мобилност“ ЕАД, които въз основа на валидно правоотношение заемат длъжността „контрольор автомобилен транспорт“.

По изложените съображения съдът намира, че оспорвания акт – ПАМ е наложен от компетентен орган, в кръга на предоставените му правомощия и при спазване на процедурните правила, с оглед на представените по делото допълнителни трудови споразумения, както и длъжностни характеристики, поради което не страда от пороци водещи до нейната нищожност.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Въвеждането на платено паркиране в населените места е нормативно уредено в чл. 99, ал.1 от ЗДвП - в населените места собственикът или администрацията, управляваща пътя може да определи райони, пътища или части от пътища за зони за платено и безплатно паркиране в определени часове на денонощието. Съгласно ал.3, таксата за паркиране се определя от общинския съвет. В чл.167, ал.2, т.1 и т.2 ЗДвП е предвидено, че службите за контрол, определени от кметовете на общините контролират в населените места спазването на правилата за паркиране от водачите на пътни превозни средства и използват техническо средство за принудително задържане на пътното превозно средство, за което не е заплатена дължимата такса за паркиране по чл. 99, ал. 3, до заплащане на таксата и на разходите по прилагане на техническото средство.

Със Заповед № СОА21-РД95-578/26.11.2021 г. на кмета на Столична община се въвежда режим на почасово платено паркиране на улици, булеварди и площади – общинска собственост „Синя зона” и „Зелена зона”. Със Заповед № СО18РД-95-454/03.08.2018 г. кметът на Столична община одобрява „Ред и условия за принудително задържане на колелото на неправилно паркирано ППС чрез използване

на техническо средство тип „скоба“. В т.2 от приетите Ред и условия е предвидено, че след констатиране на престой на ППС, без заплащане в зоните за почасово платено паркиране от служителите на общинското дружество „Център за градска мобилност“ ЕАД, се извършва задържане на ППС чрез използване на техническо средство тип „скоба“.

Не се спори и се установява от фактите по делото, че на 04.07.2022г. жалбоподателят е паркирал собствения си лек автомобил марка „К.“ с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място], като основния спор по делото е , дали мястото на което е бил паркиран процесния автомобил попада в „зелена зона“. От приетите по делото писмени доказателства, а именно схема на движение безспорно се установява, че в началото на [улица]е поставен знак „ЗЕЛЕНА ЗОНА“, който важи за цялата улица, вкл. и мястото на което е бил паркиран процесния автомобил. Видно от същата схема, улиците в този район са еднопосочни и влизането на МПС по [улица]е възможно само и единствено от [улица], а именно там където е поставена и табелата „ЗЕЛЕНА ЗОНА“. Тоест при всички положения, жалбоподателят като водач на МПС, влизайки по [улица]от [улица]е видял поставената табела за „зелена зона“ и е следвало да пусне СМС за почасово паркиране или да постави талон за такова в автомобила си, което последния не е строил.

Следователно, след като че жалбоподателят не е заплатил кратковременен престой за паркирането посредством изпращане на телефонно съобщение за паркиране или талон за паркиране, на практика същият е бил в нарушение на изискванията за платено почасово паркиране. С оглед на горното действително от доказателствата се установява, че нарушението е било извършено към момента на поставяне на скобата на автомобила.

При установяване на последното, служители на ЦГМ, в частност – ответникът е наложил принудителната мярка, за което лицето е уведомено чрез СМС и съобщение, залепено на автомобила, която се изразява във фактическо поставяне на средство „скоба“ за блокиране на автомобила. След установяване на този факт и заплащане на съответната такса от 30 лева, автомобилът е освободен.

При тези обстоятелства, съдът приема, че мярката е законосъобразна.

По направените конкретни възражения, съдът съобрази следното:

На първо място, както бе посочено, предмет на оспорване е самото фактическо блокиране на автомобила. Липсва неяснота относно автомобила, собствеността му, както и относно факта, че именно настоящата жалбоподател е уведомен своевременно за наложената мярка.

Налице е компетентност на наложилия мярката служител и настоящ ответник, за което не се спори.

Спазена е процедурата, като е приложен един от възможните методи – поставяне на блокиращо устройство тип „скоба“, които правомощия за регламентирани в чл. 124 от НОДТОСО и т.2-9 от Заповед No COA18-РД-95-454/03.08.2018г. на Кмета на СО. Следва да се отбележи, че именно това е мярката, която предписва цитираната заповед при установените факти, като сочената в жалбата друга и по-тежка мярка е предписана в т. 10 от Заповедта и предвижда, че след изтичане на работното време, при престояване на принудително задържано ППС, без заплащане на таксата от собственика му, същото следва да бъде принудително преместване. В настоящият случай не е налице такова поведение на водача, респ. не са възникнали предпоставки за процедура по т. 10 от Заповедта.

Обхватът на различните зони за паркиране в С. е определен в НОДТСО и Заповед No COA21-РД95-578/26.11.2021 г. и приложение No1 към нея. Установява се, че при навлизане в улицата, на която е бил паркиран автомобилът е налице указателна табела за наличие на зонирание, както и ред за заплащане на таксите за това. Мярката е и съответна на целта на закона, защото принудителното задържане на автомобила е способ за санкциониране на допуснатото паркиране без заплащане на дължимата такса. При този изход на спора, жалбоподателят следва да понесе направените и претендирани от насрещната страна разноски в размер на 600 лв. с вкл. ДДС, съгласно представения списък по чл.80 ГПК и доказателства за плащане.
С тези мотиви, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Т. Д., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Д., със съдебен адрес: [населено място], [улица] ет.3, офис 303 срещу наложена на 04.07.2022г. принудителна административна мярка ПАМ – принудително задържане с техническо средство тип скоба на паркирано МПС – л.а. марка К. с рег. [рег.номер на МПС], наложена на основание чл.167, ал.2, т.2 от ЗДвП, от Г. К.- служител на „Център за градска мобилност“ ЕАД при СО.
ОСЪЖДА Д. Т. Д., ЕГН [ЕГН] в полза на Г. Г. К., на длъжност „контрольор автомобилен транспорт, той и шофьор“ в Център за градска мобилност ЕАД, С. сумата от 600 /шестотин/ лева, разноски по делото.
Решението е окончателно.

СЪДИЯ: